

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 ft., 1/2 évre 6 ft., 1/4 évre 3 ft., 1 óra 1 ft. — Vidéken 1 évre 14 ft., 1/2 évre 7 ft., 1/4 évre 3 ft. 50 kr., 1 óra 1 ft. 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 10 kr., minden következőnél 8 kr. Bélyegdíj külön 20 kr. Nyitór sor 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

Örvendetes kezdet.

Budapest, október 8.

Az álpróféták alaposan felsültek. A mit maguk sem hittek, de másokkal el akartak hitetni, be nem teljesült. Az egyházpoltikai reformtörvények életbelépésének idejére »beláthatatlan következményű zavarokat«, kisebb-nagyobb interkonfessionális polgárháborukat jósoltak meg. A nagy napot követő események során ebből ugyan már is irgalmatlanul kiábrándulhattak. A tapasztalat igazolta azok véleményét, akik előre látták, hogy a szabadelvű törvények országszerte nélkül fognak átmenni a nemzet életébe és véérébe, hogy az új rend nehézségeket, nagyobb szabású zavarokat idézne elő.

Estek ugyan egyes helyeken csekély jelentőségű rendbontások, apró-cseprő ellenszegülések a törvény rendelkezése szerint eljáró anyakönyvvezetőkkel szemben. Az ismert izgatók által felbújtott tudatlan nép nem mindenütt fejtett ki elég józan ellentállást az ultramontán propagandával szemben és kisebb-nagyobb kihágásokra vetemedett. A zavarok azonban úgy mélynyiságilag, mint minőségük tekintve oly jelentéktelenek, hogy kár reájuk még csak szót is vesztegetni.

Hisz talán nincs az az új törvényalkotás, mely a közönség egy-egy rétegében visszahatást ne szülne és ellenszegülésre ne találja. Egészben véve azonban éppen a reformokról, melyekről bizonyos oldalról oly sok rosszat — reméltek, jó lélekkel elmondható, hogy minden nagyobb reakció nélkül mentek át a nemzet életébe. A csekély mértékben jelentkező ellenszegülések csak a mellett bizonyítanak, hogy a nép helylyel-közzel eléggé miveletlen az

izgatók pedig eléggé lelketlenek ilyenmű zavarok előidézésére. A várva-várt ellen-szenv, a keresve-keresett gyűlölet éppen nem lehet fel. Ezek a törvények, melyeket az állam magasabb céljainak megvalósítására alkottak meg, anélkül, hogy a polgárok újabb megterhelésével járnának, rövid idő alatt tul lesznek azokon a piczi gyermekbetegségeken is, melyek ily nagyszabású alkotások zsengekorát rendszerint jellemezni szokták.

Midőn az új rend során az állampolgárok bármily formájú új megadóztatását eleve kizártnak hangsúlyoztuk, lehetetlen meg nem emlékeznünk egy javaslatról, melyet a szabadelvű haladás néhány barátja a fővárosi sajtó egyik organumában jóhiszeműleg tett, de melynek kivitele — véleményünk szerint — mégis inkább alkalmas arra, hogy a jó ügynek ártson, mint hogy hasznára váljék. — Arról van ugyanis szó, illetőleg egyesek a jó gondolat-tal álltak elé, hogy az anyakönyvvezetők állítsanak fel hivatalos helyiségükben perselyeket, melyekbe az ott megforduló felek szülei bejelentése, házasságok kötése s hasonló alkalmakkor köszélokra adakozhassanak.

Ugy tartjuk, ez indítvány kellő megfontolás után végkép le fog tűnni a napirendről, mert megvalósítása teljesen céljatervesztett. Az egyházpoltikai reformok alkotói előtt az a föltétlenül helyes intenció lebegett, hogy az anyakönyvi hivatalokban végbemenő aktusok egészen ingyenesek legyenek, hogy ne csináljanak semmiféle tekintetben konkurrencziát az egyházi szertartásoknak és ne legyen azoknak — bármily tekintetben is — utánszata. E dicséretes intenciók a törvény szövegében is nem egy helyütt letek félre-

gyarázhatatlanul kifejezést. Pedig az említett indítvány ez intencióknak afféle szelid kijátszásához hasonlítana, melyet a klerikális ellenzék ugyancsak sietne kiaknázni, mint oly tény, mely malmára hajtja a vizet. Ne állítsunk fel tehát sehol perselyeket az anyakönyvi hivatalokban!

Ha nem tesszük, az is elő fogja segíteni, hogy jólélekkel mondhassuk, az ujonnan életbeléptetett nagy reformra:

Kezdete jó — minden jó.

BELFÖLD.

A brassói mandátum. Mint Brassóból írják, a barcasági pártbizottság Zay Adolf lelépő képviselőnek köszönetét és nagyrabecsülését fejezte ki és új képviselőnek Schuell Károly ügyvédet kandidálta.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Az „Aradi Közlöny“ távirati tudósítása. —

Budapest, október 8.

A borult, mogorva októberi reggel, a mely minduntalan esővel fenyegetett, látható hatással volt a t. Ház népeességére is. Nem is szólunk a karzatról, amely ürességével valóssággal imponált. De magukban a honatyai padosorokban is akkora és olyan szapora volt a folytonossági hiány, hogy a soros jegyzők legizgékonyabbja: Perczel Béni idegesen szám-lálgatta az érkezőket, akik még 10 órakor sem voltak határozatképes számmal.

Negyed 11-kor nyitotta meg Szilágyi Dezső elnök az ülést. Perczel Béni, Molnár Antal és Illyes Bálint, a hetes jegyzők egész sorát olvasták fel az elnöki jelenteni valóknak, miatt aztán lassanként teltek a padosorok, s mire a napirend került szóba, a

Az „Aradi Közlöny“ tárczája.

Huszár-roham.

— Elbeszélés. —

Írta: Hegyesy Vilmos.

(Folytatás.)

Kovács László és fia délben látogatást tettek Erdősyéknél. Borbála néni fogadta őket, egy nagyon hegyes orru, szikár asszony, a ki kellemetlen hangon rikácsolt szives üdvözlöt az érkezőknek.

A néni vizsga szemmel nézte végig a nyalka huszár-főhadnagyot, ki jól festett a diszruhában. Ugy látszott, hogy meg van elégedve a vizsgálat eredményével, mert édeskés mosolyival mondotta:

— Isten hozta, Pista öcsém! Remélem, hogy jól fogja magát érezni közöttünk!

Pista nem mutatta, hogy hasonló nézetben van.

— Vártuk ám magukat, még pedig villás reggelivel, ha elfogadják. Anna hugom nincs idehaza, de azt izeni, hogy nemsokára visszatér. A kis Annuska lenn a kertben szorgoskodik, a villásreggelinél... Jó gazdasszony lesz belőle, Pista öcsém!

— Ugy látszik, hogy én itt már meg is

vagyok kérve! gondolta magában a főhadnagy. Csak látnám már, hogy kinek a számára!

Pistának ez a vágya hamar teljesedett. Mind a hárman a kertbe mentek, melynek lugasában terített asztal állott. A bejáratnál egy karcos termetű, finom gyöngéd arcú leányka, a ki lesütötte a szeméit és mozdulatlanul várta be az érkezőket.

A néni végezte a bemutatást.

— Annuska hugom... Pista öcsém...

No nyujtsanak kezet egymásnak!

A leányka elpirult és szó nélkül nyuj-

totta kezét.

— No hát egy szavad sincs kedves vendégünkhez! nógatta Borbála néni.

Annuska félénken emelte nagy fekete-szemét a fényes huszár-tiszthez és suttogva szót:

— Jó napot... bácsikám!

— Hát miféle megszólítás ez! dorgálta az öreg asszony.

— Hagyja csak, édes néni! szót nevetve a főhadnagy és melegen megszorította a házikisasszony kezét.

— Nő, hogy ebből a kis leányból hogy lesz a számomra feleség, annak az apám megmondhatója! mondotta Pista magában. De nem mutatott többé semmi elégtelenséget. Sőt jókedvű lett. És a reggelizés alatt mindent elkövetett, hogy kiverje a télszet Annuskából.

Ez sikerült is. Mire fölkele az asztaltól, már egészen jó barátok voltak.

— Remélem, hogy ebédre is szerencsém lesz, — szót a nagynéni. — Akkorra megjön a mama is...

— Hogyne, hogyne... résztünkről a szerencse! felelt az öreg Kovács.

— Mi most a házba megyünk, folytatta az asszony. A gyerekek itt maradhatnak.

A néni és az apa eltávoztak.

— Hiszen ez pompásan megy! szót a néni az öreg Kovácshoz. Derék fiu, ügyes fiu a Pista! És a két gyerek nem idegenkedik egymástól. Meg üljük a két lagzit, László öcsém, megüljük... Előbb a fiatalok... azután a szülők...

— Csakhogy Annának is kellene ám tudnia erről valamit.

— Meglessz az is, öcsém uram, meglessz. Ez a két házasság az én tervem és a mit én egyszer felteszek magamban, annak meg kell történnie. Hiszen láthatta, hogy milyen örömmel fogadta Anna azt az eszmét, hogy leánya a Pistához menjen!... Azután maga következik, László öcsém...

— Bizony az pompás dolog volna, szót az öreg mosolyogva. Egyszerre két nagy öröm. A fiam is tisztességes ember lesz és én is be-

vették a pénzt költségeikhez Bács Nándor a szerényfizetési adótárnok, és Scheinberger Mór a szinte nyomoruságos negyed, vagy ötödrangú kávéház tulajdonos?

A világos kérdésre épen olyan világosan lehetett megadni a feleletet: ha tudták ezek az emberek elkövetni ezt a 95 ezer forintos sikkasztást 1892-ben, úgy tudták ők ugyanolyan módon pénzt szerezni 1892. előtt is. A különbség a két bűn között csupán az lehet, hogy az első nagyobb ügyességgel követhették el.

Mert vannak most már többen, kik állítják, hogy Scheinberger Mór nem oly szegényen, koldusan ment el Aradról Soborsinba, de volt már neki akkor is meglehetősen nagy pénze, mint nagymennyiségű terménye és bora.

Bács Nándorról szintén tudva van, hogy költsékezett, mulatott, barátainak fizetett még 1892. előtt.

Ezeket a rejtélyes dolgokat felderíteni, még sok dolgot fog adni a törvény embe-reinek.

A járásbírósnál szintén szerepel most Scheinberger Mór. Hitelezőinek ügyvédjei kérnek és kapnak rövid terminusokat a foglalásra.

Ilyen érdekelt oszgek Éles Armin, Wald er Gyula, D ü r r testvérek, továbbá Steinitzer Pál dr. és még mások.

A közvélemény még ma is erősen foglalkozik a sikkasztással, s vannak egyesek, akik azt vitatják, hogy Scheinberger [Mórt teljesen felmentik az ellene emelt vádak alól], amennyiben azokat — tannak hiányában — belgázolni nem tudják.

S ez a hit tányleg erősen tartja magát a közönség körében, annyival is inkább, mivel Scheinberger maga is konokul tagad, Bács pedig nem képes tanukat nevezni meg, akik a pénz átvételénél jelen voltak.

Lapunk egyik tudósítója azonban ismer egy tényt, mely legalább némi világot vet a rejtélyes esetre.

Scheinberger Mór annak idején, köztudomás szerint, felette szegény ember volt, aki nagyon is rászorult embertarsai jóindulatára.

Igy van Aradon egy Gläsinger József nevű kiskereskedő, aki vásárok alkalmával sátor alatt árulja a maga vásznait, szövetét, szalagjait.

Az akkor szegény sorsu Scheinberger nem egyszer fordult hozzá szíveséggért, kérve tőle ezt vagy amazt, s Gläsinger mindenkor szívesen segítette pénzzel is, amig tehetette.

Végül azonban kénytelen volt az ismételt igénybevétel elől menekülni, amidőn egy alkalommal találkozott Scheinbergerrel Budapesten a „Koronaherzeg” utcában.

Gläsinger azt hitte, hogy Scheinberger ismét kölcsönt akar tőle kérni, el igyekezett az utcából, Scheinberger azonban utána futott, s az utcasarkon elfogta:

— Hova siet? — kérdezte.

— A vasuthoz, — válaszolt Gläsinger — de nagyon sietek, mert félek, hogy lekésem. Pénzem pedig alig tesz ki negyven krajczárt.

Ez utóbbiakat azért mondta, mert félt, hogy Scheinberger kölcsönt kér tőle. Nagyon bámult azonban midőn Scheinberger ezt válaszolta neki:

— No ha nincs te pénze, az nem baj! Van nekem, kaptam Aradon egy adólistától nagyon sokat, s még kapok, ha szükségem lesz rá, annyit amennyi csak kell.

— S mit csinál vele?

— Uzerkedem. Vagy nyerek, vagy veszek, az mindegy. Az a fő, hogy lássák a sok nagy bankót.

Eddig a beszélgetés, mely mindenestre világot vet az esetre, s mi kétségtelennek tartjuk, hogy Gläsinger vallomása döntő befolyású volna a jelen bűnper tárgyalásánál.

Az aradi kir. törvényszék, mint már említettük, szükségesnek látta Scheinberger Mór összes vagyonára a bírói zárlatot elrendelni.

A zárlatot a vizsgálóbíró el is rendelte a „Szechenyi kávéház” üzletvezetőjéül Jordán Ferenczet nevezte ki.

Lefoglalták azonkívül Bács Nándornak nagyon kis értékű vagyonát.

A két család most a legnagyobb nyomorban van s igazán rá van utalva az emberi jólelkűségre.

A tegnapi nap folyamán híre ment annak is, hogy Paguba Vazul kir. vizsgálóbíró, S arlot Domokos főkapitány és Green Nándor rendőrhadnagy Nagyváradra utaztak a vizsgálat szálait kutatni tovább.

A hír azonban csak az ügygyel tulbusgóan és elég feltületesen foglalkozók jóakaratu beszélgetésének bizonyult, amennyiben a szennyes ügy itt Aradon fog befejeződni, ahol — elég sajnos — felburjánzott.

HIREK.

Október 9. Szerda. Róm. kath. naptár: Dénes. — Protestáns naptár: Dénes. — Görög-keleti naptár (szeptember 27.): Kalisztrát. — A nap kél 6 óra 11 perczkor, nyugszik 5 óra 23 perczkor.

Szabadságharzi emléktárgyak országos múzeuma (színházipület II-ik emelet) nyitva van mindennap délelőtt 10—12 óráig, délután 2—5 óráig. Bemenet díjtalan. Könyvtár nyitva van szerdán és szombaton 3—4 óráig és pénteken 11—12 óráig. Helyiség: Polgári iskola, földszint.

— Személyi hírek. Desseffy Sándor csanádi megyés püspök a mária-radnai finnpeség után visszautasított székhelyére Temesvárra. — Salacs Béla karánsebesi kir. törvényszéki elnök tegnap Aradon tartózkodott bátyja, az aradi polgármester látogatására.

— Városi közgyűlés. Aradváros köztörvényhatósági bizottsága ma, szerdán délután 4 órakor tartja meg októberhavi rendes közgyűlését, melyre annál is inkább felbivjuk a városatyák figyelmét, minthogy azon több, fontos közügy kerül tárgyalásra. Az előkészítő tanácsülés Salacz Gyula kir. tanácsos polgármester elnöke alatt tegnap délelőtt tárgyalta le a közgyűléshez bekerülő ügydarabokat.

— Az aradi törvénykezési palota. Arad sz. kir. város tanácsa tegnap ülésezett, s előkészítette a mai közgyűlés sorrendjét. A tervbe vett törvénykezési épület és fegyház részére a tanács javaslatba hozza a felső-marosparti telket, mely a városháza háta megett a Maros-utczától visszamenőleg elterül. Javasolja azonkívül, hogy a város vállalja el az utca feltöltését és csatornázását.

— Rendszeresítendő állások a városnál. A tanács tegnapi ülésén tárgyalta a hatósági szervezetet, s tekintettel a folyton szaporodó teendőkre, javaslatba hoz két díjnoki állást, egy végrehajtói állást az adóügyi osztálynál. A tanács azonkívül hozzájárult ahhoz, hogy a főkapitány személyes pótléka 100 forintra, a három városi mérnöké 200—200 frttal, Rámer István rendőrhadnagy pótléka pedig 150 forintra emeltesék fel. Ezenkívül javaslatba hozzák két II. osztályú rendőrállás rendszeresítését, akik a szervezeti szabályzatba fel voltak ugyan véve, de ténylegesen alkalmazva sohasem voltak.

— Egy névtelen adománya. Az „Aradi Közlöny” kiadó hivatalába tegnap délelőtt egy szolga ötven forintot hozott azon meghagyással, hogy ezen összeget egy kincstári tisztviselő küldi, a ki névtelenül akar maradni. Kéri, hogy az

ötven forintot a szerkesztőség fordítsa jótékony célra, még pedig a szegény tanulóknak javára. Az említett összeget lapunk felelős szerkesztője a névtelen adakozó óhajta szerint Millig József iskolafelügyelőnek küldötte el, miről az alábbi nyugta tanuskodik:

Tekintetes Vass Géza urnak, szerkesztő, Aradon.

Értesitem, hogy becses leveléhez csatolt s egy névtelenül maradni akaró által a szegény tanulók részére adományozott 50 (ötven) forintot köszönettel átvettem. Arad, 1895. okt. 8. Millig József, a szegény tanulókat segélyező egyesület alelnöke.

— A vidéki városok érdekében. A képviselőház elnökségéhez tudvalevőleg egész csomó olyan kérvény érkezett be, amelyekben a városok és megyék törvényhatóságai a vidéki városokban építendő új házakra adómentességet kérnek. E kérvények fölött még sem a kérvényi bizottságnak, sem az országgyűlésnek, de a kormánynak sem volt alkalma nyilatkozni, de mint egy possonyi távirat jelenti, a vidéki városoknak ez az óhajta teljesíteni fog, még pedig sokkal hamarabb, semmint ők várták. E távirat szerint Döxler possonyi polgármester Szilágyi Dezsőnél tudakozódott, vajjon számíthatnak-e a vidéki városok e kérvényük kedvező elintézésére. Szilágyi levélben azt válaszolta, hogy a pénzügyminiszter már ki is dolgozta a vidéki városokban építendő új házak adómentességéről szóló törvényjavaslatot és még ebben az évben tárgyalni fogja a képviselőház. A kormánynak eleinte az volt a szándéka, hogy a kérdést a tervezett adóreformmal egyidőben oldja meg, de felhagyott vele, mert nagyobb időbe került, míg az adóreform nagy munkája elkészül.

— Az új polgári házasságok. Az aradi állami anyakönyvvezető hivatal tegnap a következő házassági bejelentéseket hozta nyilvánosságra: Sváby Dezső, dévai tanító, eljegyezte Névény Máriát Aradról. — Holló István, aradi számvevő őrmester eljegyezte Gruber Vilmát, Gruber István aradi fődrász kedves leányát.

— Aradváros mai közgyűléséhez az alábbi folytatólagos tárgysorozatot vettük: 25. Aradvármegye és Arad szab. kir. város főispánjának átírata, mely szerint a városnál üresedésbe jött építészeti felügyelői állásra Bíró Danielt nevezte ki. Arad, 1895. okt. 8-án. Kiadta Institúris Kálmán, főjegyző.

— Kilencz hónap. Az országos m. kir. statisztikai hivatal, értesülésünk szerint, most szólította fel az összes egyházi főhatóságokat, hogy a folyó év kilencz első hónapjáról állítsák össze a népmozgalmi adatokat a lelkészi anyakönyvi hivatalok útján. Az izraelita anyakönyvi hivatalokat a törvényhatóságok szollítják fel az adatok beszolgáltatására, melyeket november 10-ikeig kell beszolgáltatni a politikai hatóságokhoz.

— A csanádmegyeli főbíró választások. Makóról táviratozza tudósítónk: A haláleset folytán megüresedett makói főszolgabírói állásra a mai megyegyűlés Farkas Móricz, nagylaki főbíró választotta meg. Ennek helyére pedig rétháti Kövér Béla, kovácsházi szolgabíró választották meg. Az így megüresedett kovácsházi szolgabírói állást Tarnay Ivorral töltötték be. A választások a legnagyobb rendben, s a polgárság teljes megelégedésére folytak le, amennyiben minden megüresedett állásra a lakosság érdekeit méltányolni, s szolgálni tudó férfi került. E választások voltak a megyegyűlés legérdekesebb részei.

— A gazdák réme. Megirtuk volt annak idején, hogy a gáji szarvasmarhák között fellépett a ragadós száj és körömfájás, miért is a hatóság e területre a zárlatot elrendelte. Mint örömmel értesülünk a veszélyes járvány

AZ „ARADI KÖZLÖNY“-RŐL.

Előfizetést hirdetünk az „ARADI KÖZLÖNY“ című politikai, társadalmi és közgazdasági napilapra, mely a liberális sajtónak meszse vidéken egyedüli organuma.

Kérjük régi, rendes előfizetőinket, hiveinket, barátainkat, maradjanak meg mellettünk a következő október—december évnegyedben is, és befolyásukkal hassanak oda, hogy a lap elterjedésében növekedjék.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ a közügyek megítélésében mindig Aradváros és Aradmegye érdekeit tartja szem előtt. Szemmel kíséri a városi és megyei mozgalmakat, a társadalmi, közgazdasági és irodalmi élet működését s igyekszik mindezekről igazságos, a lakosság érdekeinek legjobban megfelelő, kimerítő tudósítást adni.

A fővárosban két rendes tudósítót tartunk. Országgyűlési és távirati rovatunk a vidék összes lapjai közt a legterjedelmesebbek, úgy hogy az „ARADI KÖZLÖNY“ minden egyéb fővárosi, vagy vidéki ujságot feleslegessé tesz. Az „ARADI KÖZLÖNY“-ből kora reggel már egész körülményesen olvasható mindaz, amiről a fővárosi lapok révén csak aznap este, legtöbbször csak másnap reggel értesülhetne a közönség, amennyiben rendes budapesti tudósítók a fővárosban, az országban s a külföldön történő összes felemlítésre méltó eseményeket azonnal megletelegrafálják lapunknak. E tekintetben a legmesszebbremendő intézkedéseket tettük meg és semmi anyagi áldozattal nem riadunk vissza.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ táviratai minden tekintetben a legmegbízhatóbbak.

Vezércikkeinket helyi cikkiróinkon kívül az ország legelső publicistái írják.

Ujdonsági rovatunk Aradmegye, Aradváros, Békés-, Csanád- és Temesmegyék minden nevezetesebb mozgalmát felöleli.

A fővárosban külön közgazdasági tudósítót tartunk s a helyi piacról szintén hozzáértő szakember referál hetenkint többször. A budapesti börzéről és gabonapiacról naponta hozunk kimerítő távirati értesítést.

Tárca-rovatunk élénkítésére több országos nevé, előkelő novellistát nyertünk meg.

Szenzációsabb eseményekről rendkívüli kiadásokat adunk, melyet helybeli előfizetőinknek a megjelenés után rögtön házhoz küldünk.

Elvünk: A tiszta liberális hitvallásnak terjesztése, kitartó küzdés az ország lakossága által annyira óhajtott reformtörekvések mellett. A magyar törvényhozás függetlenségét akadályozó s a belbékét veszélyeztető igazságokat kérlelhetlenül ostromozzuk.

Az „Aradi Közlöny“-re előfizetni bármely naptól fogva lehet. Előfizetési árak a lap homlokán láthatók.

Kiváló tisztelettel:

„Aradi Közlöny“
kiadóhivatala.

